Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. свягъ) о 5-ой годинѣ по полудня.

Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованй

Рекламаціи неопечатани вôльни вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Адміністраціи „Газеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к
на пôвъ року . 1 зр. 20 к
на чверть року . . 60 к
мѣсячно . . . . 20 к
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к
на пôвъ року 2 зр. 70 к
на чверть року 1 зр. 35 к
мѣсячно . . . . 45 к
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 279. Субота 14 (26) грудня 1891. Рокъ I.

Буджетъ краєвый на рôкъ 1892.

Зъ всѣхъ справоздань, якй Выдѣлъ краєвый представляє що року Соймови, найцѣкавѣйшимъ єсть буджетъ краєвый, бо въ справозданю о буджетѣ находимо докладный образъ цѣлого господарства краєвого. Вôдъ буджету зависять майже всѣ инший намѣрений реформы и проекты, бо они звычайно обтяжають буджетъ. Вкôнци найцѣкавѣйше довѣдати ся, якъ высокй мають бути додатки до податкôвъ, щобы покрыти недоборъ фонду краєвого.

Буджетъ на рôкъ 1892, уложеный и ухваленый Выдѣломъ краєвымъ, выглядає такъ:

Выдатки прелімінує выдѣлъ краєвый въ поодинокихъ рубрикахъ въ слѣдуючихъ сумахъ:

Кошты репрезентаціи краю т. є. сума, яку ухвалено на р. 1891.	108.426 зр.
Кошты заряду . . . больше о 40.744 зр.	503.304 „
Кошты лѣченя . . . больше о 70.000 зр.	840.000 „
Кошты щѣпленя . . менше о 500 зр.	65.000 „
Выдатки санітарнй . . менше о 400 зр.	4.100 „
Пôдмоги для добродѣйныхъ закладôвъ . . . менше о 2.700 зр.	15.674 „
На цѣль образованя и просвѣты . . . больше о 139.652 зр.	1,395.098 „
Удержанє историчныхъ памятокъ . . . якъ на рôкъ 1891.	18.760 „
Кватиры жандармеріи . больше о 15.730 зр.	163.599 зр.
Дороги краєвй . . больше о 21.164 зр.	879.744 „
Дотаціи для закладôвъ краєвыхъ . . . менше о 24.728 зр.	67.068 „
Выдатки на шупасъ . . менше о 1 000 зр.	27.000 „
Будовы воднй и меліораціи больше о 26.650 зр.	261.439 „
Амортизація позичокъ . больше о 697.050 зр.	1,311.713 „
На цѣль рôльництва и гôрництва . . . менше о 2.689 зр.	341.145 „
На цѣли промысловй . больше о 39.006 зр.	193.330 „
Рôзнй выдатки . .	59.580 „
Разомъ выдатки выносять	6,054.980 зр.

Коли порôвнати выдатки, ухваленй Соймомъ въ буджетѣ на р. 1891 то сума выдаткôвъ на р. 1892 буде высша о 980.877 зр.

Доходы прелімінує выдѣлъ краєвый, якъ слѣдує:

Вôдсотки вôдъ грошей хвилево льокованыхъ . . . якъ въ р. 1891,	5.000 зр.
Доходы зъ краєвыхъ дорôгъ . больше о 3.293 зр.	219.320 „
Надвышка доходôвъ вôдъ дотованыхъ закладôвъ . менше о 5.277 зр.	12.280 „
Звороты задаткôвъ зъ минувшихъ лѣтъ . . больше о 2.600 зр.	37.000 „
Звороты позычокъ . больше о 32.168 зр.	37.476 „
Доходы лѣсовои школы у Львовѣ больше 870 зр.	6.330 „
Доходы рôльничихъ шкôлъ въ Дублянахъ . . . менше о 33.950 зр.	37.626 „
Доходы рôльничихъ шкôлъ въ Черниховѣ . . . больше о 4.570 зр.	39.942 „
Доходы инших краєвыхъ шкôлъ рôльничихъ . . больше о 322 зр.	16.552 „
Звороты за спроваджуваня антикарскихъ рахункôвъ . якъ въ р. 1891.	600 „
Доходы зъ втягненя до скарбу краєвого остаткôвъ зъ фонду запомогового зъ р. 1866. менше о 4.115 зр.	7.178 „
Зъ кватиръ жандармеріи . больше о 704 зр.	52.714 „
Зъ краєвыхъ складôвъ збôжевыхъ и спіритусовыхъ . . менше о 5.950 зр.	40.700 „
Доходы зъ краєвыхъ оплатъ консумційныхъ . . . (дохôдъ сей являє ся въ перше)	325.000 „
Рôзнй доходы . . .	68.811 „
Разомъ выносять доходы власнй	914.529 зр.

Въ порôвнаню зъ сумою доходôвъ, ухваленою Соймомъ на р. 1891, прелімінує Выдѣлъ краєвый на рôкъ 1892 въ доходахъ больше о 338.125 зр.

Въ поясненяхъ до прелімінаря буджету мотивує Выдѣлъ краєвый высокôсть вставленыхъ цифръ выдаткôвъ и доходôвъ та рôжницѣ межи цифрами прелімінаря въ р. 1892 а ухваленого на р. 1891 буджету.

Выдатки: Реорганізація службового етату Выдѣлу краєвого збôльшила кошта заряду. Однакожъ бôльшій выдатокъ, прелімінований на сю цѣль въ сумѣ 40.744 злр. зменшить ся о 17.500 злр., котрй вчисленй на за-

8

Сивый кучеръ

НЕБЫЛИЦЯ

ЮРІЯ ЕБЕРСА.

(Дальше.)

Не такъ то вело ся Венделинови. Вôнъ учивъ ся всего лишь по двѣ годины на день и мавъ такихъ любыхъ професорôвъ, що его легенько, лишь якъ бы на жартъ учили. Все, що лишь трошки здавало ся трудне, они пропускали; борони Боже, щобы вôнъ гôрко мучивъ ся, — все ему якъ бы медомъ присолоджували. Та й въ школѣ ступала щаслива дитина, якъ бы по рожахъ. Коли Венделинъ позѣвавъ часами таки учителеви въ очи, то той ажъ бувъ гордый зъ того, бо при всѣмъ, що у другихъ дѣтей робило радôсть, позѣвавъ принцъ ще частѣйше, ще голоснѣйше.

Коли ему було шѣснацять лѣтъ, оголосили его повнолѣтнымъ; принцы, бачите, приходять скорше до розуму, якъ всѣ инший люде. Єго таки заразъ коронували, и то не лишь на князя, але ще и на короля, а вôнъ ще и пôдчасъ коронаціи закривавъ собѣ ротъ тоненькою хусточкою.

За єго часôвъ була въ краю знаменита управа, бо его мати та мудрй люде въ краю выбрали що найздôбнѣйшихъ мужѣвъ, що все знали, все зробили, що було потреба. Они называли ся тайными радниками короля. Першій зъ нихъ мавъ пôдъ собою войско, другій зарядъ, третій податки и мыто, четвертий доглядавъ шкôлъ, пятый мавъ право людей карати або въ имени короля объявляти имъ его ласку, а шестый, що вже называвъ ся радникомъ радникôвъ, мусѣвъ за короля думати. Сей бувъ чоловѣкомъ великого досвѣду и длятого радники поручили ему вышукати для молодого короля жѣнку. Та й сповнивъ же вôнъ свою задачу, якъ не може бути красше, бо княгиня, котра повѣнчала ся зъ Венделиномъ пятнацятымъ, якъ разъ на єго двацятй уродины, була донькою дуже могучого короля, а така красна, що Господь Богъ, коли єи сотворявъ, певно уживавъ не абы якого циркля. Навѣть въ найславнѣйшôмъ музеи, де показують восковй фіґуры, не можна бы було знайти такои людины, що була бы такъ рôвномѣрно збудована, якъ она, а при тôмъ умѣла она ще й дуже зручно держати свои правильнй черты въ якъ найбôльшôмъ ладѣ. Коли бувало зайде щось смѣшного, то она лишь легенько губоньки пôдойме, а въ такихъ выпадкахъ, въ котрыхъ бы другй плакали та кривили ся, то она лишь поволеньки спускала повѣки. Але она була ще й дуже честна, а хочь мала ледви сѣмнацять лѣтъ, то вже таки всѣ называли єи „мудрою“. Она, бачите, не сказала нѣколи нѣякои дурницѣ, а хочь неразъ прийшла ѣй навѣть дуже мудра гадка, то она якъ разъ тогди мовчала, така була собѣ смирненька. Венделинъ то собѣ въ нѣй сподобавъ, бо и самъ не любивъ говорити. Але княгиня-мати дуже на то жалувала ся. Она, бачите, тѣшила ся на то, що буде могла розкрыти передъ невѣсткою всю свою душу, що буде мати зъ неи свою повѣрницю, а то склало ся зовсѣмъ инакше. Коли, бувало, призбирала ся въ нѣй велика сила чувствъ, що єи одушевляли, и она хотѣла и зъ нею подѣлити ся, хотѣла выговорити ся передъ нею, то ѣй за кождый разъ здавало ся, якъ колибъ все такъ по невѣстцѣ поверхи сплывало, якъ вода по грудьохъ лебедя.

А народъ тѣшивъ ся своимъ королемъ и королевою. Тажь то выглядало такъ дуже по панськи, такъ по княжески, коли они обоє ѣхали въ золотôй каритѣ, розперши ся одно въ оденъ бôкъ, а друге въ другій, та такъ позадирали гордо головы въ гору, якъ колибъ они не були зъ сего свѣта и лишь хиба въ небѣ мали собѣ рôвныхъ.

Такъ минали роки за роками. Выбôръ радника радникôвъ показавъ ся симъ разомъ

рядъ фондôвъ индемнізаційныхъ; тая сума має звернути ся фондови краєвому и въ тôй цѣли вставлено єи до доходôвъ краєвого фонду. Кошты лѣченя прелімінують ся въ высшôй сумѣ, бо щоразъ збôльшає ся число днѣвъ лѣченя.

На образоване и просвѣту преліміновано бôльшій выдатокъ 139.652 зр. тому, бо краєва Рада шкôльна прелімінує на р. 1892 на покрытє недобору краєвого фонду шкôльного пôдмогу бôльшу о 121.135 зр. Але що въ тôмъ збôльшеню мѣстять ся субвенции для женьскихъ школъ въ сумѣ 12.550 зр., вставлюваній давнѣйше до прелімінаря краєвого фонду, котрй Соймъ поручивъ вставити до фонду шкôльного, то по вôдтягненю тыхъ субвенцій, властиве збôльшенє выдаткôвъ на цѣли просвѣты вынесе 108.585 зр. Дальша рôжниця походить изъ збôльшеня пôдмоги на покрытє недобору шкôльного фонду емеритального о 39.367 зр. На амортизацію позичокъ прелімінує Выдѣлъ краєвый бôльше о 697.050 зр. Збôльшенє тои рубрики взялось передовсѣмъ зъ того, що 360.663 зр. прелімінує ся на одноразову сплату довгу, котрый въ р. 1889 затягнено въ позичковôмъ фондѣ водныхъ спôлокъ, на сплату довгу въ банку для коронныхъ краѣвъ, що буджетомъ на р. 1889 не було передвиджене, але потôмъ було апробоване Соймомъ.

Дальше мусѣла тутъ войти сума высша о 232.821 зр. на покрытє недобору зъ р. 1889. На сплату позички затягненои на запомоги для дôткненыхъ недородомъ, вставлено рату 26.456 зр., вкôнци вставлено 81.141 зр. на сплату краєвои позички, емітованои въ роцѣ 1891.

Доходы выказують одну высшу позицію, котру годить ся пôднести, т. є. доходъ зъ краєвыхъ оплатъ консумційныхъ въ сумѣ 325.000 зр. Тй оплаты, заведенй краєвымъ закономъ зъ 20 марта 1891 принесуть, якъ бачимо, значный доходъ фондови краєвому.

А що въ порôвнаню зъ р. 1891 Выдѣлъ краєвый прелімінує доходы высшй о 338.125 зр., а выдатки бôльшй о 980.877 зр., то прелімінарь на р. 1892 представляє ся зъ цифрового порôвнаня некористнѣйшимъ о суму 642.752 зр.

Сума проєкту краєвого буджету на рôкъ 1892 представляє, якъ се выказано высше, выдатки въ квотѣ 6,054.980 зр. а власнй доходы въ квотѣ 914.529 зр. Отже недоборъ выносить 5,140-451 зр.

Подане повысше порôвнанє прелімінаря на р. 1891 выказує незвычайно высокій зрôстъ выдаткôвъ, бо тй, увзглядннивши обниженя выдаткôвъ въ декотрыхъ позиціяхъ, выносять 980.877 зр., отже майже міліонъ. Однакожь для належнои оцѣнки сеи цифры треба зважити, що бôльше якъ половина того зросту выдаткôвъ не єсть властивымъ выдаткомъ року 1892, а лишь покрытємъ недоборôвъ въ р. 1889, а именно:

а) властивый недоборъ р. 1889, котрый зъ буджету р. 1892 мусить ся покрыти, єсть вôдъ недобору року 1888, вставленого въ буджетъ року 1891, высшимъ о 232.821 зр.

б) зъ огляду на зростаючй потребы водныхъ спôлокъ зъ однои, а конечнôсть упорядкованя краєвыхъ самостôйныхъ фондôвъ зъ другои стороны, показуєсь конечна потреба покрытя въ р. 1892 хвилевои позички, затягненои въ р. 1889 зъ фонду водныхъ спôлокъ, на сплату довгу въ банку для коронныхъ краѣвъ: черезъ те зросли знов выдатки о 360,663 зр. отже разомъ єсть 593.484 зр. зросту выдаткôвъ р. 1892, выкликаного недоборами р. 1889.

Коли вôдъ загального зросту выдаткôвъ 980.877 зр. вôдтягне ся суму, выказану высше 593.484 зр., то лишить ся 387 393 зр. яко властивый зрôстъ власныхъ выдаткôвъ р. 1892. Впрочôмъ єго має ся ужити переважно на цѣли продукційнй, а именно на просвѣту, комунікацію, воднй будôвлѣ, рôльництво, промыслъ и гôрництво — въ сумѣ 233 482 зр. Решта припадає на сплату позичокъ, затягненыхъ въ роцѣ 1890 и 1891, на выдатки, конечнй пôсля законôвъ, и на кошты заряду.

Однакожь Выдѣлъ краєвый запримѣтивъ у своѣмъ справозданю, що той зрôстъ властивыхъ выдаткôвъ буджетового року. що выносить 387.393 зр., не єсть непропорціонально высшимъ вôдъ зросту доходôвъ. котрый вынесе пôсля прелімінаря 338 125 зр. а въ сподѣванôмъ пôдвысшеню доходу зъ додаткôвъ 36.000 зр., разомъ 371.125 зр. Отже рôзниця выносить лише 13.268 зр. Однакъ, коли Соймъ пристане на внесенє Выдѣлу краєвого о рôжнй, переважно будôвлянй кредиты, котрыхъ не знаючи думки Сойму. Выдѣлъ краєвый не обнявъ прелімінаремъ на р. 1892, але предкладає ихъ въ окремыхъ справозданяхъ, тогдѣ сума недобору, котру треба покрыти кредитомъ, значно ще зросте.

Недоборъ, прелімінованый на р. 1892, выносить, якъ показано высше 5.140.451 зр.

Выдѣлъ краєвый думає. що оденъ крейцарь додатку принесе 105.000 зр. Коли бы додаткомъ до податкôвъ мавъ покрыти ся цѣлый недоборъ, тогдѣ треба ухвалити додатокъ въ сумѣ 49 кр. Се принесло бы доходу 5,145.000 зр. и лишалась бы надвыжка 4.549 зр.

Але що таке пôдвысшенє додаткôвъ до податкôвъ о 13 кр. було бы для оподаткованыхъ надто тяжке, а Соймъ вже въ нарадахъ надъ буджетомъ р. 1891 заявивъ ся рѣшучо за непôдвысшуванємъ дальшихъ додаткôвъ до безпосередныхъ податкôвъ, то Выдѣлъ краєвый ухваливъ представити Соймови внесенє, щобы на часткове покрытє недобору краєвого фонду въ р. 1892, выказаного въ сумѣ 5,140 451 зр., брати краєвый додатокъ до державныхъ безпосередныхъ податкôвъ въ дотеперѣшнôй высотѣ **36 кр.**, що дає разомъ 3,780.000 злр., а решта недобору въ сумѣ 1,360.451 злр. має покрыти ся операцією кредитовою.

Переглядъ политичный.

Pilzneńskie Listy доносять, що заразъ по бесѣдѣ Ґреґра члены партіи реалистôвъ, котра стоить пôдъ проводомъ проф. Масаржіка, пôдписали вôдозву, взываючу пословъ тои партіи, абы зôрвали зъ негôднымъ становищемъ Молодочехôвъ та щобы радше зложили мандаты, якъ колибъ мали брати одвѣчальнôсть за дѣла, зъ якими нѣякъ солідаризувати ся не могуть та котрй нѣякимъ чиномъ не могуть ческому народови принести хôсна.

Позаякъ новй угоды торговельнй будуть могли войти въ житє зъ днемъ 1 лютого 1892 р. то въ першихъ дняхъ сѣчня зберє ся австрійска мытово-торговельна конференція, абы выготовити приписы выконавчй до новыхъ угодъ и вôдповѣднй инструкціи для урядôвъ мытовыхъ.

Зъ нѣмецкихъ кольоній надъ Волґою доходять голосы повнй розпуки задля пануючого тамъ недостатку. Кольоністы благають помочи, бо безъ неи грозить имъ смерть вôдъ голоду. Проживаючй въ Петербурзѣ Нѣмцѣ утворили комітетъ для несеня помочи голодуючимъ а сей выдавъ вôдозву, вôдкликуючись до публичного милосердія.

Зъ Бѣлграду доносять, що тамошнй круги правительственнй, опираючись на успѣшныхъ донесеняхъ зъ Вѣдня и Пешту, не сумнѣвають ся, що въ протягу сѣчня удасть ся имъ перевести переговоры въ справѣ заключеня угоды торговельнои зъ Австро-Угорщиною.

Потверджуєсь вѣсть, що француский посолъ въ Константинополи, Камбонъ, вручивъ Портѣ ще 19 с. м. ноту въ справѣ выдаленя Шадурна зъ Болгаріи, въ котрôй доказує, що то выдалене наступило безъ попередного повѣдомленя француского консуляту въ Софіи. Въ наслѣдокъ того настало нарушенє угодъ межи Франціею и Туреччиною, котрй обовязують и Болгарію, яко неоспориму часть турецкои державы. Болгарскій аґентъ, дръ Вулко-

---

не конче щасливый, бо королева не привела мужеви на свѣтъ наслѣдника и родинѣ Сивакôвъ грозила небезпечнôсть, що она зъ Венделиномъ пятнацятымъ вымре. Що правда, княгиня журила ся тымъ, але знов и не такъ дуже, якъ бы то хтось думавъ. Онажь прецѣ знала, що жиє ще и другій Сивакъ, а єи серце не тратило надѣй, що вôнъ колись поверне и не дасть загинути родови єи чоловѣка.

Она все посылала пôсланцѣвъ въ тй краѣ, де, якъ то можна було судити зъ одежи и околиць та будынкôвъ, якй показувало зеркало, мôгъ перебувати Юрій.

Оденъ однѣсенькій разъ позволила она и невѣстцѣ подивити ся въ зеркало, але опôсля вже нѣколи. Королева побачила Юрія, якъ разъ въ тôй хвили, коли вôнъ бѣдненько загорненый, сидѣвъ нахиленый надъ рысунками въ якôйсь нужденнôй хатчинѣ на пôддашу и єму ажь пôтъ на чоло выступивъ; она тогди лишь скривила носикомъ, якъ бы напудила ся, абы ѣй тутъ бѣднотою не завоняло, а вôдтакъ сказала рôвнодушно: „И то має бути братъ мого свѣтлого мужа? То не може бути!“

Зъ тои поры не позваляла вже княгиня нѣкому дивити ся въ зеркало, лишь старенькôй Ноннѣ, а сама сидѣла що дня цѣлыми годинами передъ зеркаломъ та дивила ся, якъ тяженько бѣдує єи безталанна дитина. Неразъ, правда, здавало ся ѣй, що въ нужденнôмъ житю бѣдного, спрацьованого челядника показуєсь и трохи щастя. Та й то впало ѣй въ очи, що Венделинъ, колись хлопцемъ такій хорошій, теперь, коли ставъ старшій, мимо свого сивого кучера, зробивъ ся такій грубый та червоный на лици, що чимъ разъ бôльше подобавъ на звычайного собѣ посесора. а зъ Юрія, котрому було двацять и чотири роки, робивъ ся мужчина высокого росту, зъ высокимъ чоломъ и блескучими очима.

Кôлькожь то страху переживала она разомъ зъ нимъ, кôлькожь то разôвъ тяжкій бôль ловивъ єи за серце, коли она видѣла, якъ вôнъ бѣдує — а то не рѣдко бывало! Але и кôлькожь то разôвъ мусѣла она разомъ зъ нимъ тѣшити ся та смѣяти, коли безталанна дитина дивнымъ дивомъ думала, що она щаслива. Хибажъ она видѣла коли таке яснѣюче вôдъ радости лице якъ у Юрія тогди, коли якійсь поважный старикъ, въ довгôй якъ у артистôвъ одежи, пригорнувъ єго одного дня въ пишнôй сали до своихъ грудей та завѣсивъ лавровый вѣнецъ на планахъ, надъ котрыми Юрій, якъ она то видѣла, такъ працювавъ? Вôнъ пôшовъ вôдтакъ въ далекій край и середъ найбôльшои нужды бувъ такій веселый, якъ колибъ щастє посылалось на него въ найбôльшôй обильности.

Вôнъ мешкавъ въ побѣленôй хатчинѣ, въ котрôй навѣть не було пôдлоги, лишь проста червона цегла. На вечеру не ѣвъ нѣчого лишь кусникъ хлѣба, кôлька фіґъ, трохи сыра а по тôмъ попивъ цяпку вина и то ще розпущеного водою. Якась стара, бѣдненька бабуся, приносить єму бувало той двôрскій харчъ а єи ажь за серце стискало, коли она видѣла, якъ вôнъ по всѣхъ кишеняхъ шукавъ мѣдякôвъ, абы бабуси за то заплатити. Нинѣ мабуть выдавъ вôнъ послѣдный грошь, бо вывернувъ мошонку, потрясъ нею, а зъ неи не выпавъ и шелюгъ на землю.

То знову якъ бы въ само серце укололо княгиню и она плакала довго та гôренько, а при тôмъ и подумала собѣ, якъ то добре жиє ся єи другому сынови и яка то лиха та слѣпа тота доля, що такъ несправедливо роздѣляє своє добро.

Коли наконецъ перестала плакати и очи у неи знов на стôлько обôсхли, що могла розпôзнати образъ въ зеркалѣ, заглянула заразъ до него та побачила якусь довгу, бѣдно выглядаючу хату, до котрои припирало велике мѣсце, по котрôмъ розтягавъ ся шпаліръ. Доокола простыхъ тычокъ того шпаліру вило ся въ сумѣшку розкôшне фіґове та виноградове листє; мѣсяць якъ бы срѣбломъ обливавъ то, а ясне свѣтло вôдъ якогось яркого огню кидало золотавй та червонавй пасмуги на крышу

ничь, повѣдомивъ знову изъ своеи стороны Саида-пашу, що болгарске правительство справдѣ не переписувало ся зъ француским аґентомъ, але Грековъ говоривъ Лянельови о выдаленю Шадурна и сказавъ ему, що вôнъ може о тôмъ повѣдомити свое правительство. О тôмъ розговорѣ знають софійскй аґентіи дипльоматичнй и Лянель не може тому заперечити. Порта приказала своему комісареви въ Софіи Решідъ-беєви здати собѣ о тôмъ справу. Въ кругахъ Порты переважає поглядъ, що правительство болгарске зробило формальну похибку, але впрочôмъ було зовсѣмъ въ правѣ.

Надъ Дриною стануло таборомъ шесть вôддѣлôвъ збройныхъ Альбанцѣвъ въ силѣ 2.400 людей та грозять Туречинѣ войною, скоро имъ султанъ не верне правъ и привілеѣвъ, потоптаныхъ турецкими ґубернаторами.

Новинки.

— **Вôдзначенє.** Є. Вел. Цѣсарь надавъ ґр. Володимирови Лєдоховскому, поручникови уланôвъ достойность пôдкоморія а дрови Андрѣєви Клодзяновскому въ Александріи титулъ совѣтника правительственного.

— **Именованя.** Ц. к. Дирекція скарбова именувала Франц. Влодарчика инжиніромъ будôвель и машинъ при ц. к. зарядѣ саліварнôмъ въ Величцѣ.

— **Електричный трамвай.** Маґістратъ мѣста Львова ухваливъ выслати директора будôвництва мѣского п. Гохберґера и професора при тутешнôй політехніцѣ Дзєслевского, до Вѣдня и Нѣмеччины для зôбраня потрѣбныхъ датъ що до коштôвъ будовы и уладженя а вôдтакъ коштôвъ руху електричного трамваю. Въ сей способъ буде мати мѣска Рада пôдставу до выбору межи трамваємъ електричнымъ а кôннымъ.

— **Довгій вѣкъ.** У львôвскôмъ шпитали померла незамужна зарôбниця Анна Постемиска изъ старости доживши 1 3 лѣтъ. Старенька заробляла тяжкою працею на свôй прожитокъ до послѣднихъ часôвъ.

— **Володимиръ Стебельскій**, поетъ и довголѣтный сотрудникъ львôвскихъ часописей польскихъ, котрый передъ колькома лѣтами перенѣсъ ся до Варшавы и тамъ працювавъ при польскихъ ґазетахъ, вôдобравъ собѣ позавчера житє у Варшавѣ выстрѣломъ зъ револьвера.

— **Побанкрутували:** Лейба Фіреръ въ Коломыѣ, Хаимъ Сухеръ въ Чернôвцяхъ, Альтеръ Фрідъ въ Бережанахъ, Беніямінъ Роста въ Дрогобичи и Мошко Нафталі въ Ярославѣ.

— **Утѣкъ безпечною для себе дорогою.** Иванъ Боярскій, фаховый злодѣй львôвскій, утѣкавъ вчера рано передъ поліційнымъ ревізоромъ Ґінсберґомъ, котрый хотѣвъ его прихопити за якусь крадѣжь. Видячи, що годѣ ему буде утечи звычайными дорогами на земли, надбѣгъ Боярскій коло збôжевои торговицѣ до незасклепленои въ тôмъ мѣсци Полтвы и, зъ высоты колькохъ метрôвъ скочивъ до Пелтвы та утѣкъ каналами попôдъ мѣсто.

— **Важне для піякôвъ.** Посолъ Просковецъ внѣсъ до Палаты пословъ петицію австрійского товариства повздержливости. Въ тôй петиціи просить ся о выданє закона, щобы: 1) особы, котрй въ наслѣдокъ піяньства терпѣли на умыслѣ и були черезъ якійсь часъ примѣщенй въ заведеню для божевôльныхъ, де вправдѣ вôдзыскали здоровлє але таки все мають потягъ до піятики — вôддавати навѣть противъ ихъ волѣ до лѣчничихъ заведенъ вôдповѣдныхъ, поки ажь не вылѣчать ся зъ свого налогу; 2) абы особы, котрй черезъ піяньство занедбують обовязки, якй вкладає на нихъ удержанє родинъ, поставити пôдъ кураторію.

— **Лишь крôзь великй дверѣ.** На похоронѣ цѣсаря Домъ Педра въ Парижи не хотѣли два представителѣ турецкого посольства рѣшучо увôйти до костела бôчными дверьми, уважаючи се за пониженє достоиньства пашû. Треба було отже конче лишь для нихъ отворити головнй дверѣ входовй въ церквѣ.

Всячина.

— **Авдієнція у Є. Свят. Папы.** Кореспондентъ берлиньского Tageblatt-у, Евгеній Вольфъ, вертаючи зъ Африки, вступивъ до Риму и бувъ на авдієнціи у Его Святости папы Льва XIII, котру такъ описує:

„Два дни тревало, закимъ мою добре умотивовану и сильно пôдперту просьбу користно залагоджено. (Треба мати то на увазѣ, що Вольфъ есть протестантомъ. *Ред.*) О пôвъ до 11 год. ставувъ я передъ Ватиканомъ. Закимъ я перейшовъ черезъ всѣлякй постерунки жандармеріи и швайцарскои сторожѣ, котрй въ своихъ мальовничихъ чорно-червоно-жовтыхъ строяхъ презентували галебардами, и закимъ перетиснувъ ся помѣжь всѣхъ чекаючихъ тутъ кардиналôвъ, архієпископôвъ и епископôвъ, та здоймивъ зъ себе верхне одѣнє и вôдложивъ на бôкъ капелюхъ, зробила ся 11 година, якъ разъ пора авдієнціи. Я зайшовъ чимъ скорше до троновои салѣ. При входѣ до неи ажь до приватного помешканя папы, стоить шляхотьска ґвардія въ чорныхъ коротких сурдутахъ и синихъ панталонахъ зъ чорными лямпасами. Але то потягнуло ся ажь до 12 год., закимъ выйшовъ вôдъ папы кардиналъ Монако зъ масою паперôвъ пôдъ рукою, и я мôгъ дôстати ся до комнаты званои Anticamera secreta, передъ котрою стояли два ґвардисты зъ римского шляхотьского роду зъ добутыми палашами.

Въ Anticamera secreta було колькохъ кардиналôвъ и два шамбеляны въ фракахъ зъ тяжкими золотыми ланцухами папскими на шиѣ. Тутъ ще разъ подивились на мое письмо авдієнційне. На стажерцѣ стояла тутъ ваза повна дорогихъ перстенѣвъ, медаликôвъ и церковныхъ прикрасъ, котрй папа мавъ опôсля поблагословити. Менѣ зробило ся было за тôй часъ холодно, бо я прийшовъ у фраку, а палата папска огрѣває ся все ще на давный римскій ладъ бразеросами, т. є великими мосяжными котликами, наповнеными добре выпаленою гранею, котрй ставить ся въ кутѣ комнаты. Але коли оденъ изъ шамбелянôвъ отворивъ дверѣ вôдъ приватнои комнаты папы, то признаю ся, що менѣ зробило ся таки трохи горячо.

Я ставувъ передъ Є. Свят. папою Львомъ XIII. Комната, въ котрôй папа мене приймавъ, есть маленька, зъ однымъ вôкномъ заставлена скромно меблями зъ червоного дамасту. Папа сидѣвъ на другôмъ кôнци комнаты на трохи пôдвысшенôмъ фотели, лицемъ до вôкна. По першôмъ приписанôмъ церемонією, глубокôмъ поклонѣ заразъ по входѣ и по другôмъ на серединѣ комнаты, пустивъ ся я скорымъ крокомъ до папы, котрый хотѣвъ встати, а я не хотѣвъ до того допустити. Я приклякнувъ на колѣно, щобы поцѣлувати въ руку сего могучого князя церкви и 82-лѣтного старика.

Є. Святость пôдоймивъ мене заразъ и попросивъ сѣсти собѣ таки заразъ коло него. Я думавъ що такій старенькій чоловѣкъ може вже недочуває и длятого хотячи, абы папа мене добре чувъ, пôдсунувъ свое крѣсло ще близше до фотелю, а папа усмѣхаючись кивнувъ на то головою. Мушу признати ся, що хочь въ комнатѣ все було червоне, менѣ лишь бѣлѣло ся въ очахъ. Я видѣвъ передъ собою лишь папу, котрый здававъ ся выповняти весь просторъ, такъ пригнетаюче, такъ глубоко, такъ сильне було зворушенє яке мене опанувало.

Я ставувъ якъ заклятый, не бувъ въ силѣ и слова промовити въ виду сеи бѣлои, блѣдои, спокôйнои, поважнои и нѣбы надземнымъ свѣтломъ озаренои появы. Папа мавъ на головѣ бѣлу атласову шапочку, зъ пôдъ котрои выставали сивй кучеры; худощаве его тѣло було убране въ якусь бѣлу якогось особливого выробу одѣжь зъ вовны, нѣ то фланеля, нѣ то сукно, нѣ трікô; она робить ся умысно лишь для папы. На его плечѣ спадавъ ковнѣръ зъ такои самои матеріи. На бѣлыхъ такихъ делікатныхъ рукахъ, що они ажь майже прозорй, мавъ папа бѣлй пôвъ-рукавички зъ тоненькои вовны, на ногахъ теплй бѣлѣ панчохи зъ вовны; лишь папскй пантофлѣ були зъ червоного оксаміту вышиванй золотомъ. На шиѣ у папы висѣвъ на дорогоцѣннôмъ ланцуху чудный, высадженый богато найкрасшими дорогоцѣнными каменями хрестъ, правдива дорогоцѣнность золотничои штуки. На вказуючôмъ пальци правои руки мавъ папа т. зв. рыбацкій перстинь зъ шмараґду великости малого волоского орѣха высадженого доокола старыми бразилійскими діямантами найчистѣйшои воды. (Перстѣнь по смерти кождого папы розбиває молоткомъ найстаршій зъ присутныхъ кардиналôвъ). Зъ поза бѣлои атласовои шарфы, котрою папа бувъ оперѣзаный. выставала маленька золота табакерка, зъ котрои папа вôдъ часу до часу выймавъ пушку табаки и заживавъ еи зъ очевидною приємностію.

По папѣ видко, що вôнъ не выходить изъ палаты; лице у него худе и блѣде, майже прозоре, лишь довгій нôсъ выстає смѣло зъ него. Але хочь тѣло слабе, то духъ въ нѣмъ крѣпкій. Коли папа стане говорити, то очи ему свѣтять ся, а зъ его бесѣды видко надзвычайну память и дуже добре знає всѣлякихъ обставинъ, льоґічность и быстро умность.

Дивувати ся потреба, що папа мимо такъ глубокои старости все ще крѣпко держить ся и двигає великій тягарь працѣ и одвѣчальности на собѣ. Тымъ бôльше то дивно, що папа живить ся лишь дуже слабо. Вставши дуже рано и прочитавши множество ґазетъ выпиває ажь коло 10 год, трошки чорнои кавы безъ всѣлякихъ додаткôвъ; около 2 год. обѣдає: ѣсть трохи буліону и ще яку другу страву а вечеромъ знову трохи зупы — отъ и все. Колибъ мене хто спытавъ доки папа буде ще жити, то я бы сказавъ, що дожие може ще и до 92 або 100 лѣтъ. Коли я прощаючись зъ Є. Свят. приклякнувъ, абы поцѣлувати его въ руку, положивъ Левъ XIII. праву руку менѣ на голову и сказавъ по француски: „Благословлю Васъ!“

Господарство, промыслъ и торговля

Торгъ збôжемъ.

23 Грудня	Львôвъ	Тернопôль	Подволочиска	[illegible]
Пшениця	10·65 11 40	10·50 11 30	10·50 11·50	10 7 11·50
Жито	9·30 10	9·— —9 70	9·— 9 85	9 30 10 —
Ячмѣнь	6 58 – 8 –	6 50—7 50	6 40 —7 50	6 75 8 —
Овесъ	7·— —7 50	6 80—7 25	—·— —·—	7·— 7 50
Горохъ	6·25 10 —	6·25 9 —	6·25 10	6·50 10 —
Выка	—·— —·—	—·— —·—	—·— —·—	
Рѣпакъ	13 —13 50	13·—13 50	13·—13·25	13 25 13 75
Хмель	55 —60 —	—·— —·—	—·— —·—	— —
Конюшина чер.	42 —55·—	41 —54 —	45·—55·	45 55
Конюшина бѣла	—·— —·—	—·— —·—	—·— —·—	— —
Оковита	19·70 20·50	—·— —·—	—·— —·—	

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка

Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco Львôвъ вôдъ 19·70 до 20·50 зл.

Жито пошукує ся.

Хмель вôдъ 55 — до 60 — за 56 кильо

надъ шпаліромъ, пôдъ котрою сидѣли веселй люде та запивали ся.

За вузкимъ столомъ сидѣли молодй люде въ якôйсь дивоглядной ноши зъ веселыми та оживлеными лицями. Передъ кождымъ стояла фляшка зъ довгою шийкою оплетена соломою. Они наливали собѣ до чарокъ, выпивали, пôдоймали чарки въ гору, цокали ся ними, ихъ очи починали свѣтити ся жаромъ похмѣля, кождый рухъ стававъ свободнѣйшій и живѣйшій, ажь ось оденъ зъ нихъ выскочивъ на стôлъ, а тôй оденъ бувъ найкрасшій зô всѣхъ, то бувъ Юрій, и вôнъ выглядавъ такъ, якъ колибъ бувъ вже не на земли а въ небѣ и якъ колибъ видѣвъ вже самого Господа Бога та его силы небеснй. Вôнъ щось говоривъ та говоривъ, а другй слухали его и нѣхто анѣ не рушивъ ся, доки вôнъ ажь не выпивъ велику чашу однымъ душкомъ такъ, що ажь княгини пôшовъ морозъ по тѣлѣ.

Щожь то за радôсть настала тогди мѣжь тамтыми другими. Они посхоплювали ся якъ шаленй а оденъ зъ нихъ кинувъ навѣть чарку гетъ вôдъ себе крôзь листє шпаліру пôдъ дахомъ.

(Дальше буде).

Вôдвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

Зъ друкарнѣ Вл. Лозиньского пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.